

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient
accessoriu Ministerul Afacerilor Interne
(repararea prejudiciului material și moral)

împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 16 aprilie 2025,

Dosarul nr. 2ra-740/25

PIGD Nr. 2-23079928-01-2ra-30102025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Manoli)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 iunie 2023, Anatoli Dovgani a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 8000 lei și a prejudiciului material în mărime de 670 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 24 iulie 2019, ora 23:05, prin intermediul mijlocului tehnic special „ITC EYE”, instalat de „Bass System” SRL, a fost înregistrată o pretinsă încălcare a art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, cu vehiculul condus de acesta, fiind întocmit formularul electronic DCT02 324227, expediat prin poștă la adresa de domiciliu a proprietarului vehiculului.

3. Reclamantul a arătat că, la 28 noiembrie 2019, a fost citat la sediul Serviciului de Monitorizare din Chișinău, unde a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. DCT02 324227, prin care i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare, în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

4. Totodată, Anatoli Dovgani a invocat că prin decizia Curții de Apel Chișinău a fost respins recursul declarat de agentul constator împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11 august 2020, prin care fusese admisă contestația formulată de acesta împotriva deciziei de sancționare din 28 noiembrie 2019, adoptată de agentul constator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, fiind anulată decizia de sancționare adoptată în privința sa.

5. În aceste condiții, reclamantul a susținut că, urmare a anulării deciziei de sancționare contravențională, este îndreptățit la repararea prejudiciului material și moral pretins a fi fost cauzat prin actele organului constator.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 octombrie 2023, cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani a fost respinsă, ca fiind înaintată împotriva unui pârât necorespunzător.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 25 octombrie 2023, Anatoli Dovgani a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 octombrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia Curții de Apel Centru din 16 aprilie 2025, a fost admisă cererea de apel declarată de Anatoli Dovgani, casată hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 octombrie 2023 și emisă o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Anatoli Dovgani, a prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

9. Instanța de apel a reținut că prima instanță nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator, fapt ce a condus la soluționarea greșită a cauzei, concluziile din hotărâre fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

10. Din suportul probatoriu examinat, instanța de apel a constatat că la 28 noiembrie 2019 agentul constatator Tatiana Gorcea a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. 6131 9414 7969 8215, prin care Anatoli Dovgani a fost sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare pentru depășirea vitezei de circulație. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11 august 2020, prin care a fost admisă contestația lui Anatoli Dovgani și anulată decizia de sancționare din 28 noiembrie 2019.

11. Instanța de apel a constatat că, potrivit art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1545/1998, prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe, amenzile restituindu-se de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

12. Aceasta a mai reținut că, potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și competență pe tot teritoriul Republicii Moldova. Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General este persoana juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

13. Curtea de Apel Centru a concluzionat că Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției fără personalitate juridică proprie în raportul obligațional de răspundere civilă, nu poate fi subiect de sine stătător al acestui raport, obligația de răspundere revenind unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică. Prin urmare, acțiunea a fost îndreptată către pârâtul corespunzător, Anatoli Dovgani corect adresând pretențiile față de Inspectoratul General al Poliției.

14. Instanța de apel a admis acțiunea parțial, încasând prejudiciul moral în cuantum de 1 000 lei, ținând cont de practicile judiciare pe categorii similare de dosare, și a respins restul pretențiilor ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 13 octombrie 2025, Inspectoratul General al Poliției, reprezentat de Teodora Busuioc în temeiul procurii nr. 34/2-4038 din 9 octombrie 2025, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 16 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei atacate și menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 18 octombrie 2023, sau, în alternativă, emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

16. Recurentul a susținut că instanța de apel nu a stabilit corect raportul dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost stabilite și elucidate pe deplin, iar probelor prezentate nu li s-a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele. Cererea de chemare în judecată a fost calificată drept neîntemeiată, nefondată, abuzivă și pur declarativă, fără a fi prezentate probe pertinente și concludente.

17. Acesta a invocat că agentul constatator, la momentul depistării faptei contravenționale, era obligat să întreprindă toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, astfel că acțiunile sale nu pot fi calificate drept ilicite, îndeplinirea atribuțiilor de serviciu constituind o îndatorire directă. A susținut totodată că Inspectoratul General al Poliției creează condiții pentru activitatea agentului

constatator, fără a fi împuternicit să intervină în procesul contravențional, astfel că acțiunile agentului constatator nu îi sunt opozabile.

18. Totodată, a arătat că, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, repararea prejudiciului se efectuează din contul bugetului de stat, reprezentantul statului în instanță pe această categorie de cauze fiind Ministerul Justiției, iar prejudiciul cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale se repară de organele care au aplicat amenda. A susținut că Inspectoratul Național de Patrulare, în calitate de persoană juridică distinctă, era organul care putea răspunde pentru prejudiciul cauzat, nu Inspectoratul General al Poliției.

19. Inspectoratul General al Poliției a invocat că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost anulat de instanța de judecată în temeiul art. 441 și 445 din Codul contravențional, motivând lipsa faptului contravenției, fără ca prin hotărâre definitivă reclamantul să fi fost declarat nevinovat și fără ca răspunderea contravențională să fi fost înlăturată în vreunul din cazurile exhaustive prevăzute de art. 19 din Codul contravențional. A concluzionat că intimatul nu se află în niciuna din situațiile care dau naștere dreptului la repararea prejudiciului.

20. Potrivit recurentului, dreptul persoanei de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cadrul și în perioada procesului contravențional, iar intimatul, deși avea dreptul de a solicita despăgubiri în cadrul procesului contravențional, nu a exercitat acest drept. Potrivit art. 2006 alin. (3) din Codul civil, obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlătore prejudiciul prin mijloace legale.

21. În susținerea poziției sale, recurentul a invocat mai multe decizii ale Curții Supreme de Justiție pronunțate în cauze similare privind repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, printre care dosarele nr. 2ra-513/21, 2ra-514/21, 2ra-258/21, 2ra-959/2020, 2ra-182/2020, 2ra-2059/19, 2ra-565/20, 2ra-2450/18, 2ra-1163/17, 2ra-1458/22 și 2ra-1752/2022, precum și Încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2024 (dosarul nr. 3ra-868/24), prin care a fost declarat inadmisibil un recurs anterior al lui Anatoli Dovgani.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

23. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

24. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

26. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 16 aprilie 2025.

28. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 4 septembrie 2025 (f.d. 104). Prin urmare, recursul declarat la 15 octombrie 2025 este considerat a fi depus în termen.

29. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

36. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a examinat suficient circumstanțele esențiale ale cauzei și a oferit un răspuns convingător asupra calității procesuale pasive a Inspectoratului General al Poliției. În mod corect instanța de apel a reținut că pretinsul prejudiciu derivă din activitatea organului constatator aflat în structura Poliției, iar subdiviziunea care a instrumentat cauza contravențională nu poate fi privită ca subiect distinct al raportului obligațional.

37. Instanța de apel a constatat, pe baza actelor cauzei, că decizia de sancționare contravențională aplicată intimatului a fost anulată prin hotărâre judecătorească definitivă, iar această împrejurare a fost apreciată ca suficientă pentru angajarea răspunderii în limitele stabilite de lege. Criticile recurentului referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu de către agentul constatator și la lipsa unei intervenții directe a Inspectoratului General al Poliției nu justifică îndepărtarea de

la raționamentul instanței de apel, întrucât acestea au fost analizate prin prisma raportului dintre organul constator, structura administrativă din care acesta face parte și persoana juridică responsabilă.

38. Totodată, instanța de apel a procedat la individualizarea reparației acordate, admitând acțiunea doar în parte și limitând despăgubirea morală la suma de 1 000 lei, în raport cu natura încălcării constatate și cu practica judiciară relevantă pentru cauze similare. Argumentele din recurs exprimă, în esență, dezacordul recurentului cu aprecierea deja efectuată de instanța de apel, fără a evidenția elemente care să afecteze coerența concluziilor acesteia..

39. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

41. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat